

Eseményalapú rendszertervezés helyességbizonyítással

Majzik István

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Méréstechnika és Információs Rendszerek Tanszék
majzik@mit.bme.hu

2004

Szekvenciális programok konstrukciója

Cél:

- Szekvenciális programok automatikus konstrukciója.
- Konstruktív szabályok + az előrevetítés (anticipation) technikája.

Szekvenciális programok:

- Állítások: műveletek, adatkezelés, számítások
- Vezérlési szerkezetek: sorrendezés, elágazások, iterációk.

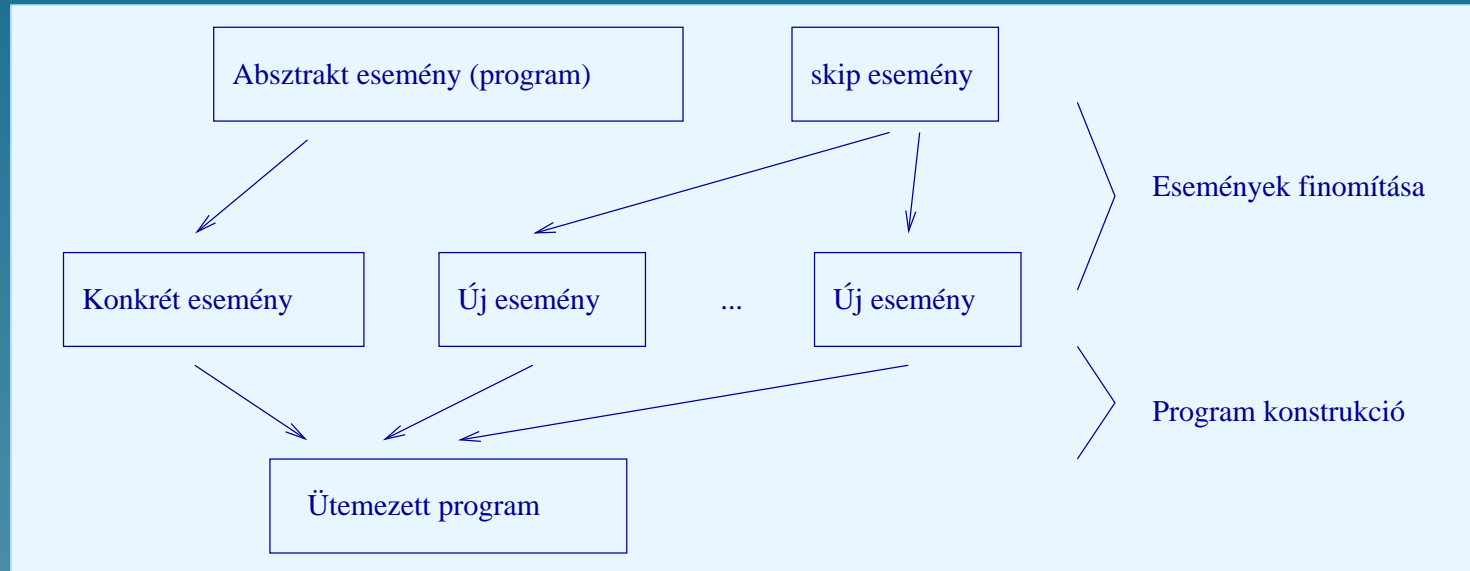
Szekvenciális programok hagyományos fejlesztése

- Kezdeti algoritmus-váz + fokozatosan finomítás a futtatható kódig.
- A finomítás minden lépése ütemezett utasításokból áll.
- A saját absztrakciós szintjén minden lépés teljesnek mondható (bár sokszor még nem-determinisztikus).

A most bemutatandó megközelítés

- A matematikai logikai alapokon való fejlesztés lényege: az utasítások kidolgozásának és a vezérlésnek a szétválasztása.
- Először: Az utasítások felvétele és finomítása.
 - ★ Állítások = események: feltételrész és akciórész.
 - ★ Párhuzamos, elosztott végrehajtás (nincs ütemezés): feltételrész határozza meg a végrehajthatóságot.
 - ★ Finomítás: feltételrész szigorúbbá tétele, új esemény felvétele.
 - ★ A program egyes részeit függetlenül lehet kidolgozni.
 - ★ Bizonyítható a finomítás konzisztenciája.
- Ha ez kész: Ütemezés, vagyis a vezérlési szerkezetek konstrukciója
 - ★ Szisztematikusan, konstrukciós szabályok alapján.
 - ★ Az egyes események összeillesztése a feltételrészek alapján (így a feltételrészek egy része gyakorlatilag el is tűnik).

Program konstrukció eseménybizonyítással

Fejlesztési folyamat

- A feltételrészek szigorúbbá tétele + új események felvétele.
- A finomítás konzisztenciáját szolgáló szabályok betartása.
- Élő és termináló programok létrehozásához:
 - ★ A feltételrészek diszjunkciója igaz (az adott invariánsok mellett).
 - ★ Az újonnan bevezetett események nem gátolják meg állandó jelleggel más események végrehajtását.
 - ★ Az akciórészek egy jól megalapozott halmaz elemét csökkentik (olyan, részben rendezett halmaz, amelyben nem létezik végtelen, csökkenő elemekből álló szekvencia; lásd pl. a természetes számok).

A finomítás konstrukciós szabálya

- skip eseményt finomító új U esemény bevezetése.
- Egy természetes szám csökkentése:
 U nem gátol folyamatosan más eseményeket.

$$S \rightsquigarrow S' \sqcup U, \text{ ahol}$$

$$S \sqsubseteq S'$$

$$\text{skip} \sqsubseteq U$$

$$I \Rightarrow \text{guard}(S') \vee \text{guard}(U)$$

$$I \Rightarrow V \in N$$

$$I \Rightarrow (V = n \Rightarrow [U](V < n))$$

- Itt \sqcup jelöli a választást (események implicit ütemezése),
 $S \sqsubseteq S'$ jelöli azt, hogy S' finomítása S -nek.

Új esemény bevezetése

- Finomítás: új U esemény (skip finomítása) bevezetése.
- Természetes szám változó csökkentése (vagy más, jól megalapozott halmazból választott változó).
- Ez a változó a finomítás során újonnan bevezetett is lehet.

Tegyük fel: a finomítás $i + 1$ -edik lépésében vezetjük be

- az Event_x eseményt,
- az S_y halmazon értelmezett y változót (az ehhez tartozó, állapotra vonatkozó finomítási invariánssal együtt),
- y -t az Event_x esetén az említett csökkentés előírására fogjuk felhasználni, mégpedig a $V(y)$ kifejezésben.

Az előrelátás technikája

- Már az *előző finomítási lépésben* (i -edik lépésben) bevezetjük az y változót és az Eventx eseményt a következő formában:

$$\text{Eventx} \hat{=} \text{BEGIN } y : (y \in S_y \wedge V(y) < V(y_0)) \text{ END}$$

Ez teljesíti a finomítási szabályokat (skip finomítása).

- Az $i + 1$ -edik lépésben, "normál" finomításként kerül sorra Eventx konkrét formájának megfogalmazása.
- Ekkor bizonyítjuk be a finomítás konzisztenciáját.
- Egyszerűsödnek a bizonyítási lépések.

A konstrukciós szabályok

- Egy vagy több eseményből a program vezérlési szerkezetét állítják össze.
- Itt a strukturált programokban megszokott szerkezeteket használjuk:
 - ★ IF Q THEN S ELSE T END
 - ★ WHILE Q DO S END
- Jelölés: $P \implies S$ rövidíti a SELECT P THEN S END eseményt.

A feltételes elágazás szabálya

Két eseményből egy IF ... THEN ... ELSE ... END elágazást állít össze:

$$\begin{aligned} (P \wedge Q \implies S) \sqcup (P \wedge \neg Q \implies T) \sqcup U &\rightsquigarrow \\ (P \implies \text{IF } Q \text{ THEN } S \text{ ELSE } T \text{ END}) \sqcup U & \end{aligned}$$

Az iteráció szabálya

Eseményeket alakít át WHILE ... DO ... END iterációvá:

$$(P \wedge Q \implies S) \sqcup (P \wedge \neg Q \implies T) \sqcup U \rightsquigarrow \\ (P \implies \text{WHILE } Q \text{ DO } S \text{ END}; T) \sqcup U$$

ahol $I \wedge P \wedge Q \implies [S]P$ valamint S és T esetén nincs feltételrész

Az utolsó feltétel: Az iteráció során P invariáns.

Egyszerűsített forma:

$$(Q \implies S) \sqcup (\neg Q \implies \text{skip}) \sqcup U \rightsquigarrow \\ (\text{WHILE } Q \text{ DO } S \text{ END}) \sqcup U$$

ahol S esetén nincs feltételrész.

Mintapélda: Adatkeresés

Egy indexekkel ellátott tömbben keressük egy megadott tömbelem indexét.

Változók és konstansok:

- S a tömbelemek halmaza,
- n (tömbelemek száma), f (a tömb) és x (a megadott tömbelem) három konstans,
- i (a keresett index) egy változó:

$$n \in N_1$$

$$f \in 1..n \rightarrow S$$

$$x \in \text{ran}(f)$$

$$i \in 1..n$$

Kiindulás

- A kezdeti esemény:

$$\text{aprog} \hat{=} \text{BEGIN } i : (i \in 1..n \wedge f(i) = x) \text{ END}$$

- Az előre látott esemény:

$$\text{progress} \hat{=} \text{BEGIN } i : (i \in 1..n \wedge n - i < n - i_0) \text{ END}$$

- Nem használunk külön változót a finomított eseményben, magát az i változót növeljük majd (így $n - i$ értékét csökkentve).
- Megközelítés: Az indexeket növelve haladunk a tömbben, ha az $i - 1$ indexig nem találtuk meg a keresett elemet, akkor lépünk tovább az i -edik elemre.

A finomítás eredménye

- A finomított események:

$\text{init} \hat{=} \text{BEGIN } i := 1 \text{ END}$

$\text{aprog} \hat{=} \text{SELECT } f(i) = x \text{ THEN skip END}$

$\text{progress} \hat{=} \text{SELECT } f(i) \neq x \text{ THEN } i := i + 1 \text{ END}$

- A finomítás konzisztenciája bizonyítható.
- Az aprog esemény nem "keres" többé, hanem tulajdonképpen a megállást írja le.

A program konstrukciója

- Az iteráció szabálya: az aprog és progress eseményekből egy iteráció áll elő.
- Ehhez fűzhető az inicializálást végző esemény.

$\text{cprog} \hat{=} \text{BEGIN } i := 1; \text{ WHILE } f(i) \neq x \text{ DO } i := i + 1 \text{ END END}$

Mintapélda: Maximumkeresés

Egy természetes számokat tartalmazó tömbben keressük meg a maximális értéket!

Változók és konstansok:

- n (tömbelemek száma) és f (maga a tömb) egy-egy konstans,
- m (a maximum érték) egy változó,
- míg k (a maximum érték indexe) egy előrevetített változó:

$$n \in N_1$$

$$f \in 1..n \rightarrow N$$

$$m \in \text{ran}(f)$$

$$k \in 1..n$$

Kiindulás

- A kezdeti esemény:

$$\text{aprog} \hat{=} \text{BEGIN } m : (m \in \text{ran}(f) \wedge \forall x : (x \in 1..n \Rightarrow f(x) \leq m)) \text{ END}$$

- Két előrevetített esemény:

$$\text{test1} \hat{=} \text{BEGIN } m, k : (m \in \text{ran}(f) \wedge k \in 1..n \wedge n - k < n - k_0) \text{ END}$$

$$\text{test2} \hat{=} \text{BEGIN } m, k : (m \in \text{ran}(f) \wedge k \in 1..n \wedge n - k < n - k_0) \text{ END}$$

Mindkét esemény csökkenti $n - k$ értékét;

m változó pedig szabadon választható az értelmezési tartományából.

- Kimerítő keresés: A következő invariánst írjuk fel:

$$\forall x : (x \in 1..k \Rightarrow f(x) \leq m)$$

A finomítás

A finomítás során a következő eseményeket írjuk fel:

$$\text{init} \hat{=} \text{BEGIN } k := 1 \parallel m := f(1) \text{ END}$$

$$\text{aprog} \hat{=} \text{SELECT } k = n \text{ THEN skip END}$$

$$\text{test1} \hat{=} \text{SELECT } k \neq n \wedge f(k+1) \leq m \text{ THEN } k := k+1 \text{ END}$$

$$\text{test2} \hat{=} \text{SELECT } k \neq n \wedge f(k+1) > m \text{ THEN } k := k+1 \parallel m := f(k+1) \text{ END}$$

A finomítás konzisztenciája itt is bizonyítható.

A program vezérlési struktúra

- A test1 és test2 eseményekből a feltételes elágazás szabálya,
- az aprog eseménnyel az iterációs szabály,
- majd az init esemény:

cprog $\hat{=}$ BEGIN $k, m := 1, f(1)$

WHILE $k \neq n$ DO

IF $f(k + 1) \leq m$ THEN $k := k + 1$ ELSE $k, m := k + 1, f(k + 1)$ END

END

END